

Arrest

nr. 250 204 van 1 maart 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 1 oktober 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 september 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 januari 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 februari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. JANSSENS *loco* advocaat E. MASSIN en van attaché, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een staatsburger van Georgië en tevens van Georgische afkomst. U bent geboren op (...) in Tbilisi. U bent niet gehuwd. Uw was in 2006 actief in een politieke jongerengroep binnen de United National Movement onder president Micheil Saakasjvili. U werkte daar samen met uw toenmalige vriend Giorgi Buchukuri, die er directeur was. U ging soms wat bijverdienen in Turkije waar u allerlei klusjes deed.

U was in 2006 verliefd op een meisje, L. (...), die ook actief was in de jongerengroep. U bent met haar verloofd op 19 november 2007. Drie dagen later, op 22 november 2007, is L. (...) overleden door vergiftiging nadat jullie in een restaurant hadden gegeten. Er werd door de ouders een klacht ingediend bij de politie en u stelde zich burgerlijke partij. Ongeveer twee tot drie maanden later werd de zaak

zonder meer afgesloten. U bent na het overlijden van uw verloofde ongeveer een jaar niet meer gaan werken. Nadien, in 2008, heeft u uw werk bij de jongerengroep verdergezet. Op 13 september 2009 werd u ten onrechte gearresteerd voor fraude en oplichterij met het geld van de jongerengroep van de Nationale Partij. Nadat u een maand in de gevangenis zat, waar u dagelijks werd geslagen, is Giorgi Buchukuri langsgekomen in de gevangenis. Hij vertelde u dat hij eveneens van L. (...) hield en dat hij haar vergiftigd had en ook verantwoordelijk was voor uw arrestatie. Hij dreigde ook dat er nog meer zou komen en hij u nooit zou vergeven. Omdat Giorgi Buchukuri een machtige figuur is door zijn invloedrijke connecties kon u niets doen tegen de valse arrestatie, zijn aandeel in de vergiftiging van L. (...) en zijn dreigementen. Een klacht indienen bij de politie tegen die man had geen zin. Op 13 september 2010 werd u veroordeeld tot drie jaar gevangenschap. U kwam vrij op 12 september 2012. U vertelde de ouders van L. (...) ook dat ze door Giorgi Buchukuri werd vermoord, maar u werd door hen niet geloofd. In november 2013 bent u naar Letland vertrokken waar u een verzoek om internationale bescherming indiende. U heeft de beslissing niet afgewacht, maar werd in Polen opgepakt en werd vervolgens door Letland gerepatrieerd in april 2014. U verbleef vervolgens in Georgië en vooral in Turkije tot november 2017. U bent toen naar Frankrijk gereisd waar u opnieuw een verzoek om internationale bescherming indiende. Op 10 juli 2019 werd u door Frankrijk gerepatrieerd naar Georgië. U bent de derde dag na uw repatriëring geslagen door mensen die gestuurd werden door Giorgi en u vertrok opnieuw naar Turkije. Begin september 2019 bent u opnieuw, op een legale manier, vertrokken uit Georgië. U verbleef ongeveer 3 maanden in Frankrijk en bent toen naar België gekomen.

U diende in België een verzoek om internationale bescherming in op 12 februari 2020.

U legde geen documenten neer ter staving van uw verzoek om internationale bescherming.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

U vreest bij terugkeer naar Georgië vermoord te worden door Giorgi Buchukuri, de machtige man die uw vriendin had vergiftigd, verantwoordelijk was voor uw onterechte arrestatie en gevangenschap, bedreigingen heeft geuit en u ook in elkaar heeft laten slaan, op de derde dag na uw repatriatie uit Frankrijk in juli 2019, waarbij u een neus- en hoofdbreuk heeft opgelopen.

Bij KB van 15 december 2019 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt dit duidelijk aan te tonen.

Het CGVS moet allereerst opmerken dat u geen enkel bewijs kan voorleggen voor uw verklaringen. U heeft geen bewijs voor uw tewerkstelling bij de jongerengroep binnen de United National Movement onder president Micheil Saakasjvili waar u uw verloofde L. (...) leerde kennen (CGVS, G. (...), 09.09.2020, p. 5). U heeft geen bewijs voor de vergiftiging en dood van uw verloofde L. (...). U heeft ook geen bewijs van de analyses en test die zijn uitgevoerd door de wetsdokters, noch van het PV dat is opgesteld door de wetsdokters, noch van de klacht die werd ingediend bij de politie, noch van uw burgerlijke partijstelling, noch van het afhandelen en afsluiten van het onderzoek, en evenmin van de overlijdensakte (CGVS, G. (...), 09.09.2020, p. 13-15). U heeft ook geen enkel bewijs voor uw onterechte arrestatie en veroordeling tot gevangenschap van drie jaar. Wanneer u op het persoonlijk onderhoud bij het CGVS van 9 september 2020 werd gevraagd naar uw documenten verklaarde u dat alle originelen in Frankrijk bleven. U zou gevraagd hebben om die terug te krijgen. De autoriteiten in Frankrijk zouden beloofd hebben het op te sturen en achteraf hebben gezegd dat het verloren is geraakt. Deze argumentatie is ten eerste weinig coherent met uw verklaring luttele seconden daarvoor dat u werd gerepatrieerd uit Frankrijk en onmiddellijk bent teruggereisd en 'de tijd te kort was' (CGVS, G. (...), 09.09.2020, p. 3). U verklaart later in het interview immers zelf dat u, voor u naar België kwam, drie maanden in Frankrijk bent gebleven omwille van de documenten. Uw argumentatie dat de autoriteiten in Frankrijk zouden beloofd hebben de documenten op te sturen en achteraf hebben gezegd dat ze verloren zijn geraakt is ten tweede op zich sowieso weinig overtuigend gezien u hiervoor opnieuw niet het minste bewijs aanbrengt. Uw bewering dat u de documenten heeft opgevraagd bij de Franse autoriteiten en dat die verklaarden dat ze verloren zijn geraakt is een blote bewering en u brengt geen enkel bewijs naar voor om aan te tonen dat u ook daadwerkelijk uw documenten heeft opgevraagd bij

Franse autoriteiten of van de reactie van de Franse autoriteiten op uw vraag naar de documenten. Bovendien is het ook heel opmerkelijk dat u geen kopieën zou hebben gemaakt van uw documenten. U heeft zowel in Letland in 2013 als in Frankrijk in 2017 de procedure aangaande een verzoek om internationale bescherming doorlopen. Het CGVS mag dan ook terecht aannemen dat u op de hoogte bent van het belang van documenten en bewijsstukken bij de beoordeling van een verzoek om internationale bescherming door de bevoegde instanties en dat u inspanningen levert om van originele documenten een kopie bij te houden, wat u in deze in ieder geval duidelijk nagelaten hebt te doen. Bovendien moest u op de herhaalde pogingen van het CGVS om na te gaan of u de documenten niet via andere mensen in Georgië kon bekomen opnieuw negatief antwoorden. Op de vraag van het CGVS of de ouders van L. (...) u geen kopie kunnen opsturen van het PV opgesteld door de wetsdokters antwoordde u: 'De ouders willen me zien noch horen. Ik heb... Ik ken hen eigenlijk niet... Ik heb daarna ook geen contact...' Op de vraag van het CGVS waarom ze u noch willen zien noch horen verklaart u: 'Omdat ze denken dat het mijn schuld was. Het zijn ouders. Uiteindelijk ben ik de oorzaak van haar overlijden (CGVS, G. (...), 09.09.2020, p. 14-15).' Deze bevreemdende uitleg waarom de ouders van uw verloofde L. (...) u niet zouden willen helpen met het aanreiken van documenten kan door het CGVS niet gevolgd worden. Alleen al uw verklaring dat u de ouders van L. (...) eigenlijk niet kent is op zich al onlogisch en totaal ongeloofwaardig. U gaf immers zelf aan dat u naar de ouders was gegaan en ze hadden ingestemd met de verlovings (CGVS, G. (...), 09.09.2020, p. 13). U kan niet geloofwaardig volhouden dat u de ouders van uw verloofde 'niet kent'. Er is ook evenmin in te zien waarom de ouders u de schuld zouden geven van de vergiftiging en de dood van hun dochter. Op de vraag van het CGVS of u niet aan bewijzen van uw burgerlijke partijstelling kan geraken antwoordde u: 'Nee, ik kan niet. Ik kan nu niets. Ik heb met niemand contact. Misschien een telefoontje naar iemand zou kunnen het laatste zijn. Daar heb ik ook schrik voor. (...)'. U zou dus met andere woorden niemand meer kennen die u kan contacteren in Georgië. Het CGVS kan op basis van het voorgaande niet anders dan concluderen dat het er toch heel sterk op lijkt dat u verschillende excuses zoekt om geen documenten te moeten voorleggen. De vaststelling dat u uw tewerkstelling bij de jongerengroep binnen de United National Movement, alsook de vergiftiging van uw verloofde L. (...) en uw onterechte arrestatie en gevangenschap niet staft met de nodige bewijsstukken, waarvan redelijkerwijze kan worden verwacht dat u deze voorlegt, en uw uitleg voor het niet kunnen voorleggen van deze stukken ontoereikend is, doet reeds in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerdte tewerkstelling bij de United National Movement en uw beweerdte problemen omwille van Giorgi Buchukuri.

Ten tweede dient er te worden vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze wordt ondermijnd door flagrante tegenstrijdigheden over uw werk voor de Nationale Partij van Micheil Saakasjvili. U legt niet alleen tegenstrijdige verklaringen af over de periode dat u voor de Nationale Partij werkte. U legde ook tegenstrijdige verklaringen af over uw rol binnen de jongerengroep van de Nationale Partij. Zo verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u 'maar' een jaar actief was binnen de partij en dat was in 2006 (CGVS-verklaring, p. 2). Voor het CGVS daarentegen antwoordde u op de vraag van het CGVS wanneer u actief was bij de jongerenbeweging dat u begonnen bent in 2006 maar na het overlijden van uw verloofde een jaar niet heeft gewerkt. U verklaarde de activiteiten hervat te hebben in 2008 en dit tot u werd opgepakt, wat u in de tijd situeert op datum van 13 september 2009 (CGVS, G. (...), 09.09.2020, p. 5). Het is bovendien toch heel onaannemelijk dat Giorgi Buchukuri, die uw leven tot een hel maakte en u gedurende 14 jaar onophoudelijk viseerde (CGVS, G. (...), 09.09.2020, p. 23), nadat hij uw vriendin had vermoord u opnieuw zou tewerkstellen en dulden in de partij in 2008 en 2009, tot hij pas in september 2009 ervoor zou zorgen dat u ten onrechte werd gearresteerd. Daarnaast verklaarde u voor DVZ dat u voor de Nationale Partij mensen moest mobiliseren wanneer er acties gaande waren (CGVS-verklaring, p. 2). Uit uw verklaringen voor het CGVS daarentegen bleek echter dat u een vrij grote financiële verantwoordelijkheid had. Zo beweerde u de boekhouding te doen voor de jongerengroep van de Nationale Partij, werknemers te verzamelen en alles te organiseren. Zo verklaarde u over Giorgi Buchukuri: 'Zijn vader heeft hem een beetje gedwongen om met iets bezig te zijn want hij hield niet van werken. En ik was diegene die de belangrijke zaken regelde.' U beweerde eveneens: 'Toen we samen werkten moest ik kijken voor de financiën. Het verdelen en beheer van bedragen, de kosten van het park, de stadions.' Dit is duidelijk heel wat meer en betreft ook een andere verantwoordelijkheid dan het 'mobiliseren wanneer er acties gaande waren (CGVS, G. (...), 09.09.2020, p. 8-9)'. De vaststelling dat u dermate tegenstrijdige verklaring aflegt over de periode dat u voor de jongerenbeweging werkte en de rol die u daar opnam ondermijnt de geloofwaardigheid van uw vermeende tewerkstelling bij de jongerenafdeling van Nationale Partij en uw asielrelaas in het algemeen nog meer.

Ten derde kunnen we niet anders dan vaststellen u tegenstrijdige en onaannemelijke verklaringen aflegt over Giorgi Buchukuri, de man die u gedurende 14 jaar viseerde en vervolgde. Wanneer u bij DVZ aangaf dat u vervolgd werd door een 'specifieke persoon met een hoge functie' werd u gevraagd welke hoge functie de man had. U verklaarde: 'De dienst waarbij hij hoort is verbonden aan het gemeentehuis

en hij is ondervoorzitter van die dienst (CGVS-vragenlijst, p. 3).’ Bij het CGVS daarentegen verklaarde u dat die man, Giorgi Buchukuri, directeur is van de jongerenafdeling van de Nationale Partij. Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid over toch de centrale figuur in uw asielrelaas verklaarde u plots dat Giorgi Buchukuri getrouwd is en het de broer is van zijn vrouw die de functie bekleedde van de ondervoorzitter van de dienst verbonden aan het gemeentehuis (CGVS, G. (...), 09.09.2020, p. 10). Deze uitleg is absoluut niet overtuigend, te meer omdat u in uw hele asielrelaas niet meer spreekt over de broer van de vrouw van Giorgi Buchukuri. Het is bovendien ook totaal onaannemelijk dat u zo weinig weet over de positie van Giorgi Buchukuri, uw vervolger, sinds 2012. Zo weet u niet of Giorgi Buchukuri een politieke functie heeft gehad na 2012. U weet ook niet of hij lid is geworden van een andere partij (CGVS, G. (...), 09.09.2020, p. 10-11). Dat u zo weinig weet over de functie of positie van Giorgi Buchukuri na 2012 is met name onaannemelijk gezien die persoon zo’n machtig persoon was en overal connecties had. U verklaarde letterlijk dat ‘de rechters en advocaten van hem zijn’. U beweerde ook: ‘Geen enkele rechterlijke instantie zou mijn klacht hebben aanvaard. Je moet zo denken, dat een boer klacht gaat indienen tegen de koning (CGVS, G. (...), 09.09.2020, p. 21-22).’ Voor het CGVS is het ongeloofwaardig dat u zo weinig zou weten over de positie na 2012, van deze vermeende supermachtige persoon, die net verantwoordelijk was voor al uw problemen, en die u al goed kende vanaf uw jeugd. Bovenstaande bevindingen tasten uw geloofwaardigheid nog verder aan.

Ten vierde moet het CGVS ook vaststellen dat u wel heel vage verklaringen aflegt over de vergiftiging en moord op uw verloofde L. (...). Zo weet u niet met welk middel of welk vergif uw geliefde om het leven werd gebracht. U verklaart: ‘Ik heb niet zoveel verstand van geneeskunde’. U weet ook niet waarom het onderzoek naar de vergiftiging van uw verloofde werd stopgezet. Misschien twee of drie maanden na de vergiftiging werd het onderzoek stopgezet volgens uw verklaringen (CGVS, G. (...), 09.09.2020, p.14-15). U wist volgens uw eigen beweringen toen nog niet dat Giorgi Buchukuri verantwoordelijk was. Er was dus geen enkele reden om niet te achterhalen waarom de vergiftiging van uw verloofde niet diepgaander werd onderzocht. Het CGVS mag toch verwachten dat indien uw verloofde werkelijk vergiftigd zou zijn u beter op de hoogte zou zijn over het onderzoek met betrekking tot de vergiftiging. Ook deze bevindingen tasten uw geloofwaardigheid nog verder aan.

Tot slot en ten vijfde constateert het CGVS dat u tegenstrijdige en inconsistente verklaringen aflegt over uw verblijf in Georgië wat erop wijst dat uw gedrag niet strookt met de ernst van uw beweerde vrees. Het betreft zowel uw oorspronkelijk verblijf in Georgië nadat u vrijgelaten werd uit de gevangenis als uw verblijf in Georgië na uw verblijf in Letland. Zo beweert u dat u in november 2013 de kans zag om te vertrekken uit Georgië, terwijl u toch al in september 2012 werd vrijgelaten uit de gevangenis. U heeft dus nog meer dan een jaar in Georgië verbleven nadat u vrij kwam. U geeft aan dat u niet vroeger kon vertrekken omdat er een visumplicht was (CGVS, G. (...), 09.09.2020, p. 6). Uw uitleg kan door het CGVS echter niet gevolgd worden omdat het wegvallen van de visumplicht voor Georgiërs voor kort verblijf in het Schengengebied pas dateert van 28 maart 2017. Bovendien beweert u in het persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat u in april 2014 gedwongen werd teruggestuurd nadat u eerder een verzoek om internationale bescherming had ingediend in Letland. U geeft aan dat u niet gewacht heeft op het antwoord van de Letse autoriteiten, vertrokken bent uit Letland, opgepakt werd in Polen en dat Letland u vervolgens heeft gerepatrieerd (CGVS, G. (...), 09.09.2020, p. 6). Bij DVZ daarentegen verklaarde u daarentegen dat u in 2014 vrijwillig bent teruggekeerd (DVZ-verklaring, p. 11, vraag 25), wat helemaal niet strookt met de ernst van uw beweerde vrees. Het feit dat u hier tegenstrijdige verklaringen over aflegt, doet het CGVS vermoeden dat u de situatie anders wil voorstellen dat ze was en dat u bij het CGVS iets wil verbergen. We vermoeden dat u met name wil verbergen dat u na uw verblijf in Letland wel degelijk opnieuw een lang verblijf heeft gehad in Georgië, van 2014 tot november 2017, wat opnieuw niet strookt met de ernst van uw beweerde vrees. U geeft weliswaar aan dat toen bijna niet verbleven heeft in Tbilisi en u heel de tijd in Turkije was (CGVS, G. (...), 09.09.2020, p. 6). Het CGVS kan daar echter geen geloof aan hechten. Voor de DVZ verklaarde u immers helemaal niets over uw verblijf in Turkije. U verklaarde dat u de laatste 10 jaar tot uw vertrek in september 2019 in Tbilisi heeft gewoond (DVZ-verklaring, p. 6, vraag 10). U beweerde ook legaal in Tbilisi te hebben gewoond van 7 april 2014 tot november 2017 (DVZ-verklaring, p. 13, vraag 37). Het CGVS mag verwachten dat als u de hele tijd in Turkije zat u dat ook zou vermeld hebben bij DVZ. U maakt echter helemaal geen melding van Turkije, wat totaal onbegrijpelijk zou zijn indien u daar effectief zou hebben gewoond en indien dit feit daarenboven verbonden was met uw beweerde problemen, nl. dat u niet meer in Georgië durfde te verblijven omwille van Giorgi Buchukuri. Het CGVS heeft daarom een sterk vermoeden dat u nog lange perioden in Georgië heeft verbleven, en dit na uw vrijlating uit de gevangenis, wat bijzonder vreemd zou zijn indien de vervolgingsfeiten die u eerder zou zijn ondergaan door toedoen van Giorgi Buchukuri ook wel degelijk waar zouden zijn. Uw gedrag is voor het CGVS volstrekt onverzoenbaar met de door u aangehaalde feiten en uw beweerde vrees. Uw algemene geloofwaardigheid, en in het bijzonder de geloofwaardigheid van de problemen die u beweert te hebben gekend, wordt hiermee, samen met onze voorgaande bevindingen, helemaal onderuit gehaald.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in een eerste en tevens enig middel op: *"de schending van artikel IA, §2, van het Verdrag van Genève betreffende het statuut van de vluchtelingen, artikels 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7 en 62 van de Vreemdelingenwet, de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel artikels 3 en 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna "EVRM"); manifeste appreciatie fout, miskenning van het proportionaliteitsbeginsel"*.

Verzoeker stelt *prima facie* een nood aan internationale bescherming te hebben en geeft aan geen bescherming te kunnen krijgen bij zijn nationale overheden. Zo de Raad verzoeker zou volgen met betrekking tot zijn relaas, vraagt verzoeker dat er rekening gehouden wordt met artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker stelt dat verweerder het vermoeden in dit artikel niet draagkrachtig tegenspreekt.

Verzoeker geeft een algemene uiteenzetting omtrent de bewijslast in en de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming en stelt dat aan hem het voordeel van de twijfel moet worden verleend.

Verzoeker betoogt vervolgens:

"Overwegende dat de verzoekende partij erop wenst te wijzen dat art.57/6/1 par 1 van de Vreemdelingenwet stelt dat de CGVS een beslissing neemt binnen de 15 werkdagen na ontvangst van het VIB dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden.

Dat vastgesteld wordt dat deze termijn niet gerespecteerd werd, nu het VIB ingediend werd op 12 februari 2020 en de beslissing slechts genomen werd op 16 september 2020.

Dat indien toepassing gemaakt wordt van de versnelde procedure, de wettelijke termijnen gerespecteerd dienen te worden.

Dat de CGVS nergens melding maakt van enig motief waarom de wettelijke termijn niet gerespecteerd kon worden en waarom desondanks alsnog toepassing gemaakt werd van de versnelde procedure.

Dat verzoeker meent dat door alsnog toepassing te maken van de versnelde procedure terwijl de wettelijke termijnen overschreden werden, de CGVS impliciet toegeeft dat hij een langere termijn nodig heeft om tot een beslissing te komen.

Dat verzoeker meent dat zelfs indien bij de overschrijding van de termijnen wettelijk geen sanctie voorzien is, deze overschrijding een miskenning van de rechten van verdediging uitmaakt en derhalve eveneens een schending van art. 6 en 13 EVRM, hogere rechtsnormen, nu verzoeker op dat ogenblik en onterecht geconfronteerd wordt met een strengere bewijslast en kortere termijnen.

Dat aldus niet met gelijke wapens gestreden wordt.

Dat er dan ook aanleiding is in casu voor wat betreft de beroepstermijn de normale termijn van 30 dagen toe te passen.

Dat in casu verzoekende partij slechts VANDAAG 1 oktober 2020 een advocaat kreeg, die op het ogenblik van de redactie van huidig verzoekschrift niet over het administratief dossier beschikt.

Dat verzoeker zich dan ook het recht voorbehoudt later terug te komen op de elementen van het AD.

Dat er nu de CGVS zelf de verkorte termijnen niet respecteert er geen aanleiding is deze wel aan verzoeker tegen te werpen, noch om aan verzoeker een verstrengde bewijslast op te leggen."

Verzoeker gaat voorts in op het aan hem verweten gebrek aan bewijzen. Daarbij voert hij aan:

“Overwegende dat het volkomen onterecht is dat de CGVS de beoordeling in eerste instantie laat afhangen van een gebrek aan bewijsstukken, terwijl coherente verklaringen voldoende zijn.

Dat verzoeker bovendien wel degelijk een plausibele uitleg geeft waarom hij niet in het bezit is van deze documenten.

Dat verzoeker deze neerlegde in een eerdere asielpcedure in Frankrijk.

Dat hij poogde deze documenten terug te bekomen, doch dat dat niet mogelijk bleek.

Dat het voor de CGVS een koud kunstje is contact op te nemen met de Franse asielinstanties en een kopie op te vragen van het dossier dat aldaar door verzoeker ingediend werd en van diens verklaringen.

Dat door dit niet te doen de CGVS onzorgvuldig handelt.

Dat verzoeker bovendien meent dat de motivatie van de CGVS bij de haren getrokken is.

Dat verzoeker toen hij vanuit Frankrijk gerepatriëerd werd niet meer in de gelegenheid was de originele stukken te recupereren. Dat toen hij terugkeerde naar Frankrijk en een nieuwe poging deed hem meegedeeld werd dat deze stukken verloren gingen.

Overwegende dat het verder onbegrijpelijk is dat de CGVS aan verzoeker verwijt niet over kopieën te beschikken, nu de CGVS deze traditioneel niet als voldoende bewijs aanvaardt.

Dat tenslotte de CGVS klaarblijkelijk de timing van de problemen van verzoeker uit het oog verliest : dat de kennismaking met zijn vriendin dateert van 2006, de verloving van 2007 en dat zij 3 dagen na de verloving vergiftigd werd en overleed op 22 november 2007. Dat sindsdien verzoeker weinig of geen contact meer had met de ouders van L. (...). Dat zijn verklaring dat hij deze mensen niet (meer) kent dan ook volkomen coherent is.

Dat zij in eerste instantie niet geloofden dat Giorgi BUCHUKURI haar vergiftigde.

Dat het feit dat deze ouders bovendien geen contact meer willen met verzoeker is eveneens plausibel, nu het zij vergiftigd werd nadat zij met hem was gaan eten. Dat zij hem dan ook de schuld geven voor haar dood. Dat het feit dat de ouders akkoord waren met de verloving daar niets van af doet.

Dat voor hen, indien hun dochter zich niet met verzoeker verloofd had, zij nu nog zou leven...

Dat de CGVS dan ook ten onrechte ongeloofwaardigheden verwijt aan verzoeker.”

Verder gaat verzoeker in op zijn werkzaamheden voor de Nationale Partij. In dit kader doet hij gelden:

“Overwegende dat verzoekende partij bevestigt dat hij in 2006 actief werd voor de jongerengroep binnen de Nationale Partij, dat hij actief bleef tot 2007 (november) en het overlijden van zijn vriendin.

Dat dat een periode van een jaar is. Dat hij vervolgens na haar overlijden ongeveer een jaar geen activiteiten had en dus in 2008 (eind) opnieuw aan de slag ging, gedurende ongeveer een jaar, waarop hij in 2009 (valselijk) gearresteerd werd, hetzij in september 2009.

Dat er dan ook niet de minste temporele incoherentie is.

Overwegende dat het eveneens onterecht is dat de verklaringen betreffende zijn activiteiten op DVZ, die zeer beperkt en kort waren, aan hem tegengeworpen worden, omdat hij meer uitleg geeft op het CGVS.

Dat een omissie geen tegenstrijdigheid is en dat in die omstandigheden onterecht een ongeloofwaardigheid weerhouden wordt.

Dat verzoeker bevestigt dat hij wel degelijk binnen de partij zich bezighield met constructie en renoveren van parken en pleinen in Tblissi, dat de regering hem financierde, en dat hij op zijn beurt de projecten financierde. Dat hij eveneens mensen mobiliseerde.”

Met betrekking tot zijn verklaringen over Giorgi Buchukuri, stelt verzoeker:

“Overwegende dat verzoekende partij wel degelijk bevestigt dat hij vervolgd wordt door een persoon met een hoge functie. Dat de CGVS geen onderscheid maakt tussen het feit dat BUCHUKURI in tempore directeur was (en dus niet voorzitter) van de jongerenafdeling van de Nationale Partij, dat hij net zoals in tempore verzoeker en de broer van de echtgenote van BUCHUKURI voor de gemeente werkten en dat deze ook thans zijn macht nog ontleend aan de broer van zijn vrouw, die op het gemeentehuis een hoge functie bekleedt.

Dat het CGVS ten onrechte geen onderscheid maakt tussen de oorzaak van de problemen BUCHUKURI en diens entourage.

Dat de CGVS geen rekening houdt met het tijdsverloop en het feit dat verzoekende partij lange tijd buiten Georgië verbleef.

Dat voor verzoekende partij het feit dat hij zo snel opnieuw problemen kreeg na zijn terugkeer naar Georgië eveneens een bevestiging is van de macht van BUCHUKURI en diens connecties.

Dat aan verzoekende partij niet verweten kan worden dat hij niet precies uitzocht wat BUCHUKURI thans de facto doet. Dat bovendien gelet op het feit dat verzoekende partij geruime tijd afwezig was hij evenmin nog over het nodige netwerk beschikte om precieze informatie te verzamelen.

Dat in die omstandigheden het verwijt van de CGVS dat hij onvoldoende kennis heeft over BUCHUKURI niet pertinent is.

Dat dit motief niet weerhouden kan worden.”

Verzoeker geeft vervolgens aan dat het CGVS hem verkeerd begreep waar hem vaagheden en onwetendheden worden verweten inzake de vergiftiging van zijn verloofde. Hij wijst erop dat hij op het ogenblik van haar dood niet wist met welk gif zij werd gedood en dat dit van ondergeschikt belang is. Wanneer het onderzoek werd stopgezet, had hij hiervoor inderdaad geen verklaring en wist hij niet dat zij werd vergiftigd door een jaloerse rivaal. Het is dan ook onterecht dat er aan hem wordt verweten dat hij niet op de hoogte was van de reden van de stopzetting aangezien er voor hem geen spoor was naar de dader. Pas nadat Giorgi hem meedeelde dat hij verantwoordelijk was wist verzoeker hoe de vork aan de steel zat. Toen werd hij echter ook zelf door Giorgi in de problemen gebracht en zat hij in de gevangenis. Het is verder niet omdat Giorgi dit meedeelde aan verzoeker, dat verzoeker dit ook kon bewijzen. Giorgi had er voor gezorgd dat verzoeker in diskrediet was gebracht op het moment dat hij de waarheid vertelde. Verzoeker werd onterecht veroordeeld en zat drie jaren in de gevangenis.

Betreffende zijn verblijf in Georgië, voert verzoeker verder aan:

“Overwegende dat ook dit motief niet weerhouden kan worden.

Dat verzoeker na zijn vrijlating uit de gevangenis vrij snel naar Turkije vertrok, waar hij echter niet langer dan 3 maanden aaneensluitend kon verblijven. Dat hij aldus alle 3 maanden opnieuw de grens met Georgië overstak, om vervolgens terug te gaan naar Turkije.

Dat dit zo ongeveer een jaar duurde.

Dat hij dan voor een paar dagen naar Georgië terugkeerde, waarna hij in 2013 vertrok naar Wit Rusland en vervolgens naar Letland, waar hij 6 maanden verbleef.

Dat hij uit Letland uitgedreven werd naar Georgië.

Dat hij in de periode 2014-2017 opnieuw over en weer reisde tussen Georgië en Turkije en werkte in Turkije. Dat hij dit wel degelijk meldde op DVZ.

Dat vervolgens hij in 2017 vanuit Georgië naar Frankrijk vertrok waar hij 2 jaar verbleef.

Dat hij in 2019 door Frankrijk gerepatrieerd werd naar Georgië waar hij 2 maanden verbleef, alvorens terug te keren naar Frankrijk, daar 3 maanden verbleef en dan naar België kwam.

Dat het dan ook niet correct is te stellen dat na zijn vrijlating verzoeker nog een jaar in Georgië zou verbleven hebben, wel integendeel, noch dat hij in de periode 2014-2017 zonder problemen in Georgië zou verbleven hebben.

Dat verzoeker bovendien wil aanstippen dat dit motief totaal geen uitstaans heeft met enig onderzoek naar zijn vrees ingeval van terugkeer naar zijn land van herkomst.

Dat ook dit motief niet pertinent is.

Dat verzoeker erbij blijft dat Giorgi BUCFIUKURI hem nog steeds kapot wil maken, getuige waarvan zijn problemen.

Dat verzoeker vreest dat hij ingeval van terugkeer opnieuw in de problemen zal komen.

Dat hij geen beroep kan doen op de autoriteiten, gelet op de macht die Giorgi heeft.

Dat verzoeker dan ook wel degelijk aanspraak maakt op internationale bescherming.”

Verzoeker concludeert:

“We volharden dat verzoeker een geronde vrees voor vervolging heeft, of allerm minst een reëel risico loopt op ernstige schade wegens zijn profiel, zodanig dat minstens subsidiaire bescherming aangewezen is, wat niet onderzocht werd door het CGVS.”

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande in hoofddorde om de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Verzoeker preciseert niet op welke wijze de artikelen 48 en 48/2 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet), dewelke overigens op louter algemene wijze bepalen welke vreemdelingen als vluchteling dan wel als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming

kunnen worden erkend, zouden (kunnen) zijn geschonden. De schending van deze artikelen wordt bijgevolg niet dienstig aangevoerd.

3.2. Het proportionaliteitsbeginsel, vorm van het redelijkheidsbeginsel, is in onderhavige procedure verder niet aan de orde. Het komt de commissaris-generaal in het kader van zijn declaratieve opdracht en de Raad in het kader van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht enkel toe na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet teneinde hem al dan niet de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Een beoordeling van de belangen van de vreemdeling of een afweging van deze belangen jegens de belangen van het onthaalland ressorteert derhalve niet onder deze declaratieve bevoegdheid.

3.3. Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus voorts integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM is dan ook niet aan de orde.

3.4. Verzoeker verwijt verweerder dat, ondanks dat de termijn van 15 dagen zoals voorzien in artikel 57/6/1, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet werd overschreden, toch een versnelde procedure werd gevoerd en werd besloten tot de kennelijke ongegrondheid van zijn verzoek om internationale bescherming. Volgens verzoeker mag, nadat de voormelde termijn is verstreken, geen versnelde procedure meer worden gevoerd en mag verweerder evenmin nog beslissen tot de kennelijke ongegrondheid van een verzoek om internationale bescherming.

Overeenkomstig artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet kan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen indien de verzoeker, zoals *in casu*, afkomstig is uit een veilig land van herkomst.

Artikel 57/6/1, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat, in dit geval, de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing neemt *“inzake het verzoek om internationale bescherming binnen een termijn van 15 werkdagen, na ontvangst van het verzoek dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden”*.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen”*.

Verzoeker leidt uit een samenlezen van de voormelde bepalingen ten onrechte af dat het gegeven dat de termijn van vijftien dagen werd overschreden tot gevolg zou hebben dat er niet (meer) mag worden vastgesteld dat hij van een veilig land afkomstig is, dat er geen versnelde procedure (meer) mag worden gevolgd en dat het verzoek om internationale bescherming niet (meer) kennelijk ongegrond mag worden bevonden.

Nergens blijkt uit de voormelde bepalingen of uit enig ander wetsartikel immers dat de commissaris-generaal bij het overschrijden van voornoemde termijn de bevoegdheid zou verliezen om het verzoek te behandelen volgens een versnelde procedure en/of niet meer zou mogen besluiten tot de kennelijke ongegrondheid van het verzoek.

Te dezen kan bovendien worden verwezen naar hetgeen in de Memorie van Toelichting omtrent de voormelde bepalingen gesteld wordt. Vooreerst wordt hierin duidelijk aangegeven: *“Algemeen gezien verhindert het overschrijden van de termijn van 15 werkdagen niet dat de behandelingsprocedure wordt versneld”*. Hoe dan ook blijkt, dit in tegenstelling met wat verzoeker laat uitschijnen, bovendien uit de Memorie van Toelichting dat het feit dat een verzoek om internationale bescherming niet werd behandeld volgens een versnelde procedure (artikel 57/6/1, § 1) er niet aan in de weg staat dat de commissaris-generaal *in fine* een verzoek toch als kennelijk ongegrond kan beschouwen. In dit kader blijkt overigens eveneens dat *“volgens de huidige stand van de wetgeving, het feit dat een verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond wordt beschouwd, geen enkel gevolg heeft op het verloop van de asielprocedure, en meer in het bijzonder op het niveau van het beroep voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54K2548001, 112-113, 116)”*.

Dat artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet *in casu* geschonden zou zijn doordat er toepassing werd gemaakt van de versnelde procedure en doordat er werd besloten tot de kennelijke ongegrondheid van het verzoek om internationale bescherming van verzoeker, kan gelet op het voorgaande niet worden aangenomen.

Evenmin kan gelet op het voorgaande worden aangenomen dat verweerder expliciet had dienen te motiveren waarom de voormelde termijn niet kon worden gerespecteerd en waarom desondanks alsnog toepassing werd gemaakt van de versnelde procedure.

In zoverre verzoeker verder aanvoert dat zijn rechten van verdediging zouden zijn miskend louter doordat verweerder de voormelde termijn overschreed, kan voorts worden opgemerkt dat de procedure voor de commissaris-generaal geen jurisdictionele procedure is, maar een administratieve. De rechten van verdediging zijn niet onverkort van toepassing op beslissingen die worden genomen in het kader van de vreemdelingenwet en verzoeker toont niet concreet aan hoe hij een recht van verdediging kan genieten met betrekking tot de bestreden beslissing, die een bestuurlijk karakter heeft. Verzoeker toont in dit kader bovendien hoegenaamd niet aan welk belang hij heeft bij het aanvoeren dat zijn verzoek om internationale bescherming sneller had moeten worden behandeld. Hij kan immers niet beweren benadeeld te zijn door de langere duur van de procedure nu hij hierdoor langer bescherming genoot tegen de beweerdte vervolging en aanvullende stukken kon verzamelen ter staving van zijn relas.

3.5. Verzoeker toont te dezen ook anderszins niet aan dat of op welke wijze zijn rechten van verdediging en de artikelen 6 en 13 van het EVRM geschonden zouden zijn.

In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat, zoals ook verzoeker terecht opmerkt in het voorliggende verzoekschrift, het overschrijden van de voormelde behandelingstermijn van vijftien werkdagen door verweerder, als (enige) gevolg heeft dat de beroepstermijn bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het geval van een negatieve beslissing niet wordt verkort omdat het CGVS een versnelde procedure heeft toegepast. De Raad wijst erop dat het de wetgever is die de verschillende beroepstermijnen heeft vastgelegd en dat verzoeker *in casu*, zoals hij ook zelf aangeeft, over een beroepstermijn van dertig dagen beschikte. Derhalve expireerde de beroepstermijn *in casu* slechts op 21 oktober 2020.

Mede gelet op het voorgaande, kan verzoeker in het geheel niet worden gevolgd waar hij laat uitschijnen dat hij, doordat hij slechts op 1 oktober 2020 een advocaat kreeg en niet beschikte over het administratief dossier, het onderhavige beroep niet op nuttige wijze kon indienen. Vooreerst blijkt te dezen dat aan verzoeker samen met de bestreden beslissing een kopie werd overgemaakt van de notities van zijn persoonlijk onderhoud, zodat hij minstens van deze notities kennis had. Verzoeker koos er, hoewel hij nog over geruime tijd beschikte om zulks te doen, bovendien zelf voor om zijn voorliggende verzoekschrift reeds op de voornoemde datum aanhangig te maken bij de Raad. Hoe dan ook kan worden opgemerkt dat verzoeker om aan te tonen of aannemelijk te maken dat hij ertoe verhinderd werd zijn rechten op een gedegen wijze uit te oefenen bezwaarlijk kan volstaan met de algemene, ongefundeerde en niet nader uitgewerkte bewering dat hij niet eerder een advocaat had en geen kennis had van het administratief dossier. Het behoort immers aan verzoeker zelf om de verantwoordelijkheid te dragen inzake de organisatie van zijn verdediging en het was zijn taak om zijn verdediging op een diligente en alerte wijze te voeren, zich te laten bijstaan door een advocaat van zijn keuze en kennis te nemen van de inhoud van het administratief dossier. Verzoeker toont in dit kader in het geheel niet aan dat of waarom het hem onmogelijk zou zijn gemaakt of voor hem onmogelijk zou zijn geweest om reeds eerder een advocaat te raadplegen en om inzage te verkrijgen in het administratief dossier. Evenmin toont verzoeker daarbij *in concreto* aan dat of op welke wijze dit hem zou hebben beperkt in het aanvoeren van zijn middelen en het vergaren van informatie. Verder geeft hij niet aan welke bijkomende elementen hij nog had kunnen of willen aanvoeren; laat staan dat hij zou aannemelijk maken dat of op welke wijze zulks van invloed had of zou kunnen zijn op de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming.

3.6. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft voorts tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.7. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar terecht gesteld wordt dat in zijner hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

3.8. Verzoeker laat de beslissing eveneens ongemoeid waar met recht wordt gemotiveerd:

“Bij KB van 15 december 2019 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.”

De Raad wijst er bovendien op dat ook in het koninklijk besluit van 14 december 2020 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de Vreemdelingenwet Georgië opnieuw is opgenomen in de lijst van veilige landen.

3.9. Verzoeker stelt zijn land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omwille van problemen met en een vrees ten aanzien van Giorgi Buchukuri.

Dient in dit kader echter vooreerst te worden vastgesteld dat de door verzoeker geschetste gang van zaken onaannemelijk is. Zo de oorzaak van de door verzoeker aangehaalde problemen en vrees werkelijk gelegen was in het gegeven dat Giorgi Buchukuri verliefd was op verzoekers verloofde, is het immers niet geloofwaardig dat deze persoon wanneer verzoeker en diens verloofde op restaurant gingen ervoor zou hebben gekozen om deze verloofde te vergiftigen. Het ware logischer geweest indien deze persoon verzoeker zou hebben vergiftigd. Op deze wijze had hij immers misschien nog een kans bij diens verloofde. Ook indien Giorgi Buchukuri een wrok koesterde tegen verzoekers verloofde en haar hoe dan ook wilde doden, is de door verzoeker geschetste gang van zaken daarenboven niet aannemelijk. Gelet op de macht die verzoeker aan deze persoon toedicht, het gegeven dat deze persoon blijkens zijn relaas eenvoudigweg zijn verloofde kon laten vergiftigen, ervoor kon zorgen dat het onderzoek naar deze vergiftiging zonder meer werd afgesloten en straffeloos kon weggelaten met deze feiten, is het in het geheel niet geloofwaardig dat deze persoon, die klaarblijkelijk hoe dan ook zinnens was om ook met verzoeker af te rekenen, ervoor zou hebben geopteerd om enkel verzoekers verloofde te vergiftigen in plaats van in één klap zowel verzoeker als diens verloofde te treffen. Evenmin is het gelet op de macht en invloed van Giorgi Buchukuri geloofwaardig dat hij, wanneer hij verzoeker nadien wilde treffen, jarenlang op een dermate omslachtige en ondoortastende wijze te werk zou zijn gegaan. Hierdoor gaf hij verzoeker immers ruimschoots de kans om (meermaals) uit zijn greep en Georgië te ontsnappen en verhoogde hij eveneens op kennelijke wijze het risico dat het gegeven dat hij achter de moord op verzoekers verloofde, verzoekers valse arrestatie en veroordeling en de overige ten aanzien van verzoeker gepleegde feiten zat zou uitkomen.

Verder wordt aangaande het door verzoeker ten berde gebrachte asielrelaas in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Het CGVS moet allereerst opmerken dat u geen enkel bewijs kan voorleggen voor uw verklaringen. U heeft geen bewijs voor uw tewerkstelling bij de jongerengroep binnen de United National Movement onder president Micheil Saakasjvili waar u uw verloofde L. (...) leerde kennen (CGVS, G. (...), 09.09.2020, p. 5). U heeft geen bewijs voor de vergiftiging en dood van uw verloofde L. (...). U heeft ook geen bewijs van de analyses en test die zijn uitgevoerd door de wetsdokters, noch van het PV dat is opgesteld door de wetsdokters, noch van de klacht die werd ingediend bij de politie, noch van uw burgerlijke partijstelling, noch van het afhandelen en afsluiten van het onderzoek, en evenmin van de overlijdensakte (CGVS, G. (...), 09.09.2020, p. 13-15). U heeft ook geen enkel bewijs voor uw onterechte arrestatie en veroordeling tot gevangenschap van drie jaar. Wanneer u op het persoonlijk onderhoud bij het CGVS van 9 september 2020 werd gevraagd naar uw documenten verklaarde u dat alle originelen in Frankrijk bleven. U zou gevraagd hebben om die terug te krijgen. De autoriteiten in Frankrijk zouden beloofd hebben het op te sturen en achteraf hebben gezegd dat het verloren is geraakt. Deze argumentatie is ten eerste weinig coherent met uw verklaring luttele seconden daarvoor dat u werd gerepatrieerd uit Frankrijk en onmiddellijk bent teruggereisd en ‘de tijd te kort was’ (CGVS, G. (...), 09.09.2020, p. 3). U verklaart later in het interview immers zelf dat u, voor u naar België kwam, drie maanden in Frankrijk bent gebleven omwille van de documenten. Uw argumentatie dat de

autoriteiten in Frankrijk zouden beloofd hebben de documenten op te sturen en achteraf hebben gezegd dat ze verloren zijn geraakt is ten tweede op zich sowieso weinig overtuigend gezien u hiervoor opnieuw niet het minste bewijs aanbrengt. Uw bewering dat u de documenten heeft opgevraagd bij de Franse autoriteiten en dat die verklaarden dat ze verloren zijn geraakt is een blote bewering en u brengt geen enkel bewijs naar voor om aan te tonen dat u ook daadwerkelijk uw documenten heeft opgevraagd bij Franse autoriteiten of van de reactie van de Franse autoriteiten op uw vraag naar de documenten. Bovendien is het ook heel opmerkelijk dat u geen kopieën zou hebben gemaakt van uw documenten. U heeft zowel in Letland in 2013 als in Frankrijk in 2017 de procedure aangaande een verzoek om internationale bescherming doorlopen. Het CGVS mag dan ook terecht aannemen dat u op de hoogte bent van het belang van documenten en bewijsstukken bij de beoordeling van een verzoek om internationale bescherming door de bevoegde instanties en dat u inspanningen levert om van originele documenten een kopie bij te houden, wat u in deze in ieder geval duidelijk nagelaten hebt te doen. Bovendien moest u op de herhaalde pogingen van het CGVS om na te gaan of u de documenten niet via andere mensen in Georgië kon bekomen opnieuw negatief antwoorden. Op de vraag van het CGVS of de ouders van L. (...) u geen kopie kunnen opsturen van het PV opgesteld door de wetsdokters antwoordde u: 'De ouders willen me zien noch horen. Ik heb... Ik ken hen eigenlijk niet... Ik heb daarna ook geen contact...' Op de vraag van het CGVS waarom ze u noch willen zien noch horen verklaart u: 'Omdat ze denken dat het mijn schuld was. Het zijn ouders. Uiteindelijk ben ik de oorzaak van haar overlijden (CGVS, G. (...), 09.09.2020, p. 14-15).' Deze bevreemdende uitleg waarom de ouders van uw verloofde L. (...) u niet zouden willen helpen met het aanreiken van documenten kan door het CGVS niet gevolgd worden. Alleen al uw verklaring dat u de ouders van L. (...) eigenlijk niet kent is op zich al onlogisch en totaal ongeloofwaardig. U gaf immers zelf aan dat u naar de ouders was gegaan en ze hadden ingestemd met de verlovings (CGVS, G. (...), 09.09.2020, p. 13). U kan niet geloofwaardig volhouden dat u de ouders van uw verloofde 'niet kent'. Er is ook evenmin in te zien waarom de ouders u de schuld zouden geven van de vergiftiging en de dood van hun dochter. Op de vraag van het CGVS of u niet aan bewijzen van uw burgerlijke partijstelling kan geraken antwoordde u: 'Nee, ik kan niet. Ik kan nu niets. Ik heb met niemand contact. Misschien een telefoontje naar iemand zou kunnen het laatste zijn. Daar heb ik ook schrik voor. (...) ' U zou dus met andere woorden niemand meer kennen die u kan contacteren in Georgië. Het CGVS kan op basis van het voorgaande niet anders dan concluderen dat het er toch heel sterk op lijkt dat u verschillende excuses zoekt om geen documenten te moeten voorleggen. De vaststelling dat u uw tewerkstelling bij de jongerengroep binnen de United National Movement, alsook de vergiftiging van uw verloofde L. (...) en uw onterechte arrestatie en gevangenschap niet staft met de nodige bewijsstukken, waarvan redelijkerwijze kan worden verwacht dat u deze voorlegt, en uw uitleg voor het niet kunnen voorleggen van deze stukken ontoereikend is, doet reeds in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerdte tewerkstelling bij de United National Movement en uw beweerdte problemen omwille van Giorgi Buchukuri."

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Met zijn loutere herhaling van de verklaringen waarom hij de stukken vanuit Frankrijk niet kon bekomen en zijn eenvoudige ontkenning van de door verweerder hieraan verbonden conclusie, doet verzoeker op generlei wijze afbreuk aan de voormelde, inzake deze verklaringen gedane vaststellingen. Indien verzoeker werkelijk documenten had overhandigd aan de Franse autoriteiten, getracht had deze documenten weer op te vragen en het antwoord had ontvangen dat deze documenten verloren gingen, kon worden verwacht dat hij zulks zou kunnen staven aan de hand van enig begin van bewijs, en dit door het voorleggen van hierop betrekking hebbende documenten of door van dit alles achteraf bevestiging te vragen vanwege de Franse autoriteiten. Dat verzoeker niet het minste begin van bewijs bijbrengt ter staving van het gegeven dat hij documenten aan de Franse autoriteiten zou hebben overgemaakt, deze documenten weer zou hebben opgevraagd en als antwoord zou hebben gekregen dat deze documenten verloren gingen, volstaat aldus om te besluiten dat aan deze beweringen geen geloof kan worden gehecht. Bijgevolg is het verwijt dat verweerder deze beweringen nader had moeten onderzoeken door zelf contact op te nemen met de Franse autoriteiten niet dienstig.

Verzoeker reikt verder niet de minste uitleg aan voor het gegeven dat hij, hoewel zulks gelet op het voorgaande weldegelijk van hem mocht worden verwacht en aangenomen mocht worden dat hij op de hoogte was van het belang van documenten en bewijsstukken bij de beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, naliet om de inspanningen te leveren om van de door hem neergelegde, originele documenten, kopieën bij te houden. Met de algemene, hypothetische, blote en ongefundeerde bewering dat het CGVS dergelijke kopieën toch niet als voldoende bewijs had aanvaard, kan verzoeker zijn nalatigheid ter zake immers geenszins verklaren.

Verzoeker vergenoegt zich voor het overige tot een herhaling van zijn eerder afgelegde verklaringen betreffende de ouders van zijn verloofde en de reden(en) waarom hij hiermee geen contact nam om bewijzen van haar dood op te vragen. Hiermee doet hij geenszins afbreuk aan de voormelde, inzake deze verklaringen gedane vaststellingen. De Raad treedt verweerder bij waar deze oordeelt dat het

ongeloofwaardig is dat de ouders van verzoekers verloofde, die akkoord waren met de verloving en die blijkens het niet-betwiste feitenrelaas na haar dood daarenboven een klacht deden gelden bij de politie in het kader waarvan verzoeker zich burgerlijke partij stelde, verzoeker verantwoordelijk zouden houden voor de dood van hun dochter. Bijgevolg kan niet worden ingezien waarom verzoeker, ook indien hij nadien geen of weinig contact meer had met deze ouders en hij hen na al die tijd niet (goed) meer zou kennen, geen poging heeft gedaan om met hen opnieuw in contact te treden en op deze wijze te proberen de nodige bewijzen te bekomen.

De motieven inzake zijn overige excuses aangaande zijn aperte gebrek aan pogingen om contact op te nemen met iemand in zijn thuisland om documenten te bekomen omtrent zijn voormalige tewerkstelling, de moord op zijn verloofde, de klacht met burgerlijke partijstelling en zijn onterechte arrestatie en gevangenschap, laat verzoeker voor het overige ongemoeid. Derhalve blijven deze onverminderd gelden.

Dat verzoeker van niets van dit alles ook maar enig begin van bewijs bijbrengt en ter verklaring van het ontbreken van deze bewijzen geen dienstige uitleg verschaft, vormt overeenkomstig het bepaalde in artikel 48/6, § 1, derde lid en artikel 48/6, § 4, b) van de Vreemdelingenwet weldegelijk een ernstige negatieve indicatie voor zowel de algehele geloofwaardigheid van zijn verklaringen als de geloofwaardigheid van zijn beweerde tewerkstelling bij de United National Movement en zijn voorgehouden problemen met en vrees ten aanzien van Giorgi Buchukuri.

Daarenboven wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Ten tweede dient er te worden vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze wordt ondermijnd door flagrante tegenstrijdigheden over uw werk voor de Nationale Partij van Micheil Saakasjvili. U legt niet alleen tegenstrijdige verklaringen af over de periode dat u voor de Nationale Partij werkte. U legde ook tegenstrijdige verklaringen af over uw rol binnen de jongerengroep van de Nationale Partij. Zo verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u ‘maar’ een jaar actief was binnen de partij en dat was in 2006 (CGVS-verklaring, p. 2). Voor het CGVS daarentegen antwoordde u op de vraag van het CGVS wanneer u actief was bij de jongerenbeweging dat u begonnen bent in 2006 maar na het overlijden van uw verloofde een jaar niet heeft gewerkt. U verklaarde de activiteiten hervat te hebben in 2008 en dit tot u werd opgepakt, wat u in de tijd situeert op datum van 13 september 2009 (CGVS, G. (...), 09.09.2020, p. 5). Het is bovendien toch heel onaannemelijk dat Giorgi Buchukuri, die uw leven tot een hel maakte en u gedurende 14 jaar onophoudelijk viseerde (CGVS, G. (...), 09.09.2020, p. 23), nadat hij uw vriendin had vermoord u opnieuw zou tewerkstellen en dulden in de partij in 2008 en 2009, tot hij pas in september 2009 ervoor zou zorgen dat u ten onrechte werd gearresteerd.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Met de loutere bevestiging van de uiteindelijke versie van zijn verklaringen, met name deze volgens dewelke hij niet enkel in 2006 maar ook in 2008 en 2009 voor de voormelde partij werkte, doet verzoeker geenszins afbreuk aan de vastgestelde strijdigheid tussen deze versie van zijn verklaringen en zijn eerder, bij de DVZ afgelegde verklaringen. Verzoekers verklaringen dienaangaande waren duidelijk, niet voor interpretatie vatbaar en met elkaar in strijd. Verzoeker gaf in de vragenlijst immers spontaan aan: *“ik was maar een jaar actief binnen de partij en dat was in 2006”* (administratief dossier, vragenlijst, nr.3.3.). Hoe dan ook laat verzoeker met zijn loutere bevestiging van zijn uiteindelijke verklaringen de terechte vaststelling geheel onverlet dat het totaal onaannemelijk is dat Giorgi Buchukuri, die verzoekers verloofde had vermoord, die het voorwerp had uitgemaakt van een klacht met burgerlijke partijstelling vanwege verzoeker en de ouders van diens verloofde en die klaarblijkelijk zinnens was verzoeker blijvend te viseren en zijn leven verder tot een hel te maken, zou hebben toegelaten dat verzoeker in 2008 opnieuw werd tewerkgesteld in de partij en er pas een jaar later, in september 2009, voor zou hebben gezorgd dat verzoeker onterecht werd gearresteerd.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

“Daarnaast verklaarde u voor DVZ dat u voor de Nationale Partij mensen moest mobiliseren wanneer er acties gaande waren (CGVS-verklaring, p. 2). Uit uw verklaringen voor het CGVS daarentegen bleek echter dat u een vrij grote financiële verantwoordelijkheid had. Zo beweerde u de boekhouding te doen voor de jongerengroep van de Nationale Partij, werknemers te verzamelen en alles te organiseren. Zo verklaarde u over Giorgi Buchukuri: ‘Zijn vader heeft hem een beetje gedwongen om met iets bezig te zijn want hij hield niet van werken. En ik was diegene die de belangrijke zaken regelde.’ U beweerde eveneens: ‘Toen we samen werkten moest ik kijken voor de financiën. Het verdelen en beheer van bedragen, de kosten van het park, de stadions.’ Dit is duidelijk heel wat meer en betreft ook een andere verantwoordelijkheid dan het ‘mobiliseren wanneer er acties gaande waren (CGVS, G. (...), 09.09.2020, p. 8-9)’. De vaststelling dat u dermate tegenstrijdige verklaring aflegt over de periode dat u voor de jongerenbeweging werkte en de rol die u daar opnam ondermijnt de geloofwaardigheid van uw

vermeende tewerkstelling bij de jongerenafdeling van Nationale Partij en uw asielrelaas in het algemeen nog meer.”

Verzoeker slaagt er niet in om deze motieven te ontkrachten. Ook wanneer er rekening gehouden wordt met het gegeven dat het gehoor bij de DVZ korter is dan het persoonlijk onderhoud en dat de vragenlijst die bij de DVZ wordt ingevuld niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht te geven van alle elementen of feiten, kon, te meer nu verzoeker bij de DVZ en bij het invullen van de vragenlijst expliciet en specifiek werd ondervraagd over zijn functie-invulling bij en de door hem gevoerde taken en activiteiten voor voormelde partij (administratief dossier, vragenlijst, nr.3.3.), worden verwacht dat verzoeker, zo zijn verklaringen omtrent zijn taken en activiteiten voor de partij berustten op de waarheid, ook bij de DVZ melding zou hebben gemaakt van de taken en activiteiten die hij blijkens zijn gezegden bij het CGVS zou hebben gevoerd benevens het mobiliseren van mensen wanneer er acties waren. De taken die hij daarnaast omschreef bij het CGVS waren immers taken met een groter belang en met meer verantwoordelijkheid. Voor het overige beperkt verzoeker zich tot een herhaling van zijn uiteindelijk afgelegde verklaringen. Hiermee doet hij geenszins afbreuk aan de strijdigheid van deze verklaringen met zijn eerder afgelegde verklaringen en ontkracht hij de voormelde motieven niet. Derhalve blijven deze onverminderd overeind.

Bovendien wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Ten derde kunnen we niet anders dan vaststellen u tegenstrijdige en onaannemelijke verklaringen aflegt over Giorgi Buchukuri, de man die u gedurende 14 jaar viseerde en vervolgde. Wanneer u bij DVZ aangaf dat u vervolgd werd door een ‘specifieke persoon met een hoge functie’ werd u gevraagd welke hoge functie de man had. U verklaarde: ‘De dienst waarbij hij hoort is verbonden aan het gemeentehuis en hij is ondervoorzitter van die dienst (CGVS-vragenlijst, p. 3).’ Bij het CGVS daarentegen verklaarde u dat die man, Giorgi Buchukuri, directeur is van de jongerenafdeling van de Nationale Partij. Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid over toch de centrale figuur in uw asielrelaas verklaarde u plots dat Giorgi Buchukuri getrouwd is en het de broer is van zijn vrouw die de functie bekleedde van de ondervoorzitter van de dienst verbonden aan het gemeentehuis (CGVS, G. (...), 09.09.2020, p. 10). Deze uitleg is absoluut niet overtuigend, te meer omdat u in uw hele asielrelaas niet meer spreekt over de broer van de vrouw van Giorgi Buchukuri.”

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Hij vergenoegt zich er immers toe aan te geven dat Buchukuri indertijd directeur (en dus niet voorzitter) van de jongerenafdeling van de Nationale Partij was, dat hij net als verzoeker en de broer van zijn echtgenote werkte voor de gemeente en dat hij zijn macht ontleende (en nog steeds ontleent) aan deze broer van zijn echtgenote, die op het gemeentehuis een hoge functie bekleedt. Hiermee doet verzoeker op generlei wijze afbreuk aan de voormelde, vastgestelde, frappante tegenstrijdigheid in en ongeloofwaardigheid van zijn verklaringen omtrent de persoon die hem vervolgde. Het tijdsverloop sedert de feiten en het feit dat verzoeker lange tijd buiten Georgië verbleef vormen voor deze vaststellingen evenmin een dienstige uitleg. Het is immers geenszins onredelijk om van verzoeker te verwachten dat hij, ook jaren na datum en ook indien hij geruime tijd in het buitenland heeft verbleven, duidelijke, precieze en coherente verklaringen zou afleggen over de persoon die hij stelt te vrezen. Van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag immers worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte, coherente, duidelijke en precieze wijze kan weergeven, zeker die feiten en gebeurtenissen die de essentie uitmaken van het relaas, die hij persoonlijk heeft meegemaakt en die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek uit zijn land. Daar de aangehaalde gebeurtenissen een manifeste afwijking vormen op de alledaagsheid en van determinerende invloed waren op zijn verdere leven, kunnen zij geacht worden in verzoekers geheugen te zijn gegrift zodat hij bij machte zou moeten zijn deze op coherente en duidelijke wijze uiteen te zetten en in dit kader gedegen verklaringen af te leggen over zijn vermeende vervolger.

Tevens wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Het is bovendien ook totaal onaannemelijk dat u zo weinig weet over de positie van Giorgi Buchukuri, uw vervolger, sinds 2012. Zo weet u niet of Giorgi Buchukuri een politieke functie heeft gehad na 2012. U weet ook niet of hij lid is geworden van een andere partij (CGVS, G. (...), 09.09.2020, p. 10-11). Dat u zo weinig weet over de functie of positie van Giorgi Buchukuri na 2012 is met name onaannemelijk gezien die persoon zo’n machtig persoon was en overal connecties had. U verklaarde letterlijk dat ‘de rechters en advocaten van hem zijn’. U beweerde ook: ‘Geen enkele rechterlijke instantie zou mijn klacht hebben aanvaard. Je moet zo denken, dat een boer klacht gaat indienen tegen de koning (CGVS, G. (...), 09.09.2020, p. 21-22).’ Voor het CGVS is het ongeloofwaardig dat u zo weinig zou weten over de positie na 2012, van deze vermeende supermachtige persoon, die net verantwoordelijk was voor al

uw problemen, en die u al goed kende vanaf uw jeugd. Bovenstaande bevindingen tasten uw geloofwaardigheid nog verder aan."

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. In tegenstelling met wat hij voorhoudt, mocht van hem immers weldegelijk worden verwacht dat hij zich terdege zou informeren over de persoon van wie hij beweert dat deze achter zijn problemen zit en die hij beweert te vrezen bij een terugkeer naar zijn land van herkomst. Dergelijke informatie is namelijk cruciaal teneinde het risico op vervolging bij een terugkeer in zijner hoofde in te schatten en vormt eveneens belangrijke achtergrondinformatie in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming. Redelijkerwijze kan van een verzoeker om internationale bescherming bovendien worden verwacht dat deze ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde zich te informeren omtrent de evolutie van zijn problemen en zijn situatie in zijn land van herkomst. Dat verzoeker klaarblijkelijk naliet dit te doen getuigt van een gebrek aan interesse voor zijn voorgehouden problemen en situatie en doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn ingeroepen vrees voor vervolging.

Dat verzoeker met het oogmerk om zich nader te informeren met niemand in zijn land contact zou kunnen opnemen, betreft in dit kader overigens een blote bewering die, mede gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen omtrent diezelfde, door hem en ter verklaring van het gebrek aan bewijzen geuite beweringen, in het geheel niet kan worden aangenomen. Dit geldt nog des te meer nu uit het niet-betwiste feitenrelaas blijkt dat verzoeker de laatste jaren minstens nog een aantal keren terugkeerde naar en verbleef in Georgië. Hoe dan ook kan dit kader worden aangenomen dat, zo deze persoon werkelijk een dermate machtig, invloedrijk en publiek persoon was als verzoeker voorhoudt, verzoeker zich ook via andere weg had kunnen informeren omtrent deze persoon.

Daarenboven wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd als volgt:

"Tot slot en ten vijfde constateert het CGVS dat u tegenstrijdige en inconsistente verklaringen aflegt over uw verblijf in Georgië wat erop wijst dat uw gedrag niet strookt met de ernst van uw beweerde vrees. Het betreft zowel uw oorspronkelijk verblijf in Georgië nadat u vrijgelaten werd uit de gevangenis als uw verblijf in Georgië na uw verblijf in Letland. Zo beweert u dat u in november 2013 de kans zag om te vertrekken uit Georgië, terwijl u toch al in september 2012 werd vrijgelaten uit de gevangenis. U heeft dus nog meer dan een jaar in Georgië verbleven nadat u vrij kwam. U geeft aan dat u niet vroeger kon vertrekken omdat er een visumplicht was (CGVS, G. (...), 09.09.2020, p. 6). Uw uitleg kan door het CGVS echter niet gevolgd worden omdat het wegvallen van de visumplicht voor Georgiërs voor kort verblijf in het Schengengebied pas dateert van 28 maart 2017."

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Waar hij, net als eerder bij het CGVS, doet gelden dat hij na zijn vrijlating uit de gevangenis "vrij snel" naar Turkije zou zijn vertrokken, dat hij aldaar echter niet langer dan drie maanden kon blijven en dat hij bijgevolg om de drie maanden terugkeerde naar zijn land om vervolgens weer terug te keren naar Turkije, dient te worden opgemerkt dat, zo deze beweringen zouden stroken met de werkelijkheid, verzoekers gedrag niet strookt met de door hem aangehaalde problemen en vrees. Dat hij meermaals vrijwillig vanuit Turkije terugkeerde naar zijn land van herkomst in plaats van in Turkije of elders bescherming te zoeken, kan namelijk niet worden gerijmd met zijn voorgehouden vrees ten aanzien van een in zijn land van herkomst machtig en invloedrijk figuur.

Eveneens wordt in het licht van het voorgaande in de bestreden beslissing terecht gesteld:

"Bovendien beweert u in het persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat u in april 2014 gedwongen werd teruggestuurd nadat u eerder een verzoek om internationale bescherming had ingediend in Letland. U geeft aan dat u niet gewacht heeft op het antwoord van de Letse autoriteiten, vertrokken bent uit Letland, opgepakt werd in Polen en dat Letland u vervolgens heeft gerepatrieerd (CGVS, G. (...), 09.09.2020, p. 6). Bij DVZ daarentegen verklaarde u daarentegen dat u in 2014 vrijwillig bent teruggekeerd (DVZ-verklaring, p. 11, vraag 25), wat helemaal niet strookt met de ernst van uw beweerde vrees."

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Hij vergenoegt zich er immers toe eenvoudigweg te poneren dat hij vanuit Letland werd "uitgedreven" naar Georgië. Met deze loutere herhaling van de verklaringen die hij aflegde bij het CGVS, doet verzoeker geenszins afbreuk aan de vastgestelde tegenstrijdigheid tussen deze verklaringen en zijn gezegden bij de DVZ.

Mede gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing bovendien met recht gemotiveerd:

"Het feit dat u hier tegenstrijdige verklaringen over aflegt, doet het CGVS vermoeden dat u de situatie anders wil voorstellen dat ze was en dat u bij het CGVS iets wil verbergen. We vermoeden dat u met name wil verbergen dat u na uw verblijf in Letland wel degelijk opnieuw een lang verblijf heeft gehad in Georgië, van 2014 tot november 2017, wat opnieuw niet strookt met de ernst van uw beweerde vrees. U

geeft weliswaar aan dat toen bijna niet verbleven heeft in Tbilisi en u heel de tijd in Turkije was (CGVS, G. (...), 09.09.2020, p. 6). Het CGVS kan daar echter geen geloof aan hechten. Voor de DVZ verklaarde u immers helemaal niets over uw verblijf in Turkije. U verklaarde dat u de laatste 10 jaar tot uw vertrek in september 2019 in Tbilisi heeft gewoond (DVZ-verklaring, p. 6, vraag 10). U beweerde ook legaal in Tbilisi te hebben gewoond van 7 april 2014 tot november 2017 (DVZ-verklaring, p. 13, vraag 37). Het CGVS mag verwachten dat als u de hele tijd in Turkije zat u dat ook zou vermeld hebben bij DVZ. U maakt echter helemaal geen melding van Turkije, wat totaal onbegrijpelijk zou zijn indien u daar effectief zou hebben gewoond en indien dit feit daarenboven verbonden was met uw beweerde problemen, nl. dat u niet meer in Georgië durfde te verblijven omwille van Giorgi Buchukuri. Het CGVS heeft daarom een sterk vermoeden dat u nog lange perioden in Georgië heeft verbleven, en dit na uw vrijlating uit de gevangenis, wat bijzonder vreemd zou zijn indien de vervolgingsfeiten die u eerder zou zijn ondergaan door toedoen van Giorgi Buchukuri ook wel degelijk waar zouden zijn. Uw gedrag is voor het CGVS volstrekt onverzoenbaar met de door u aangehaalde feiten en uw beweerde vrees. Uw algemene geloofwaardigheid, en in het bijzonder de geloofwaardigheid van de problemen die u beweert te hebben gekend, wordt hiermee, samen met onze voorgaande bevindingen, helemaal onderuit gehaald."

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Waar hij poneert dat hij zijn verblijf of verblijven in Turkije in de periode 2014 tot 2017 bij de DVZ weldegelijk zou hebben vermeld, dient te worden vastgesteld dat dit blijkens een eenvoudige lezing van zijn verklaringen aldaar kennelijk feitelijke grondslag mist. Verzoeker verklaarde bij de DVZ omtrent zijn adres in Tbilisi immers eenduidig: "Ik woonde hier de laatste 10 jaar tot mijn vertrek in september 2019" (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.10). Waar verzoeker daarnaast tracht te doen gelden dat dit motief totaal geen uitstaans zou hebben met enig onderzoek naar zijn vrees ingeval van een terugkeer naar zijn land van herkomst, dient te worden opgemerkt dat zulks bezwaarlijk ernstig kan worden voorgehouden. Zoals verweerder terecht opmerkt was verzoekers vermeende verblijf in Turkije immers onlosmakelijk verbonden met zijn beweerde problemen en vrees in Georgië en met het gegeven dat hij aldaar omdat hij werd gevisieerd door Giorgi Buchukuri niet meer durfde verblijven. Daarenboven zijn de vaststelling dat aan dit verblijf in Turkije geen geloof kan worden gehecht en het gegeven dat verzoeker, dit in tegenstelling met wat hij voorhoudt, aldus weldegelijk nog lange tijd in Georgië heeft verbleven, totaal onverenigbaar met de door verzoeker aangehaalde feiten en vrees.

De voormelde vaststellingen volstaan in het kader van het devolutieve karakter van onderhavig beroep om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker ten berde gebrachte problemen en vrees voor vervolging.

3.10. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.11. Verzoeker toont gelet op het voorgaande en in acht genomen dat hij in dit kader geen andere elementen aanvoert dan de hoger ongeloofwaardig bevonden asielmotieven evenmin aan dat in zijner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De bewering als zou verweerder geen onderzoek hebben gevoerd naar de toepassing van de subsidiaire beschermingsstatus mist in dit kader overigens feitelijke grondslag. Uit de bestreden beslissing blijkt immers duidelijk dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de beslissing heeft besloten dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopen met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

3.12. In acht genomen hetgeen voorafgaat, wordt in de bestreden beslissing met recht geconcludeerd: "Uit hetgeen voorafgaat wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

3.13. Gelet op het voorgaande toont verzoeker niet aan dat hij vroeger vervolgd is geweest of slachtoffer is geweest van ernstige schade. Derhalve kan hij zich te dezen niet dienstig beroepen op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

3.14. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op een maart tweeduizend eenentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT